

PĒTERIS KOROŠEVSKIS

(1896–1982)

Pēteris Koroševskis, Konstantīna un Annas, dzim. Berezovskas, dēls, dzimis 1896. gada 27. jūnijā Sarkaņu draudzē. Viņu nokristīja prāvests K. Dovgialovičs. Vecāki bija padievīgi cilvēki un audzināja deviņus bērnus – 6 dēlus un 3 meitas.

Savas skolas gaitas zēns sāka Rozenmuižā, kur mācījās tikai vienu gadu, un pēc tam trīs gadus Mārcinieku skolā. Pēc šīs skolas beigšanas viņš iestājās Rēzeknes tirdzniecības skolā, kur izglitojās piecus gadus.

1917. gadā jauneklis iestājās Pēterpils Garīgajā seminārā, kur paspēja mācīties tikai vienu gadu. Pēc semināra slēgšanas mācības nācās turpināt Viļņas Garīgajā seminārā. Šie mācību gadi viņam bija kopā ar dekānu J. Samušu. Viļņā P. Koroševskis mācījās divus gadus. Tur bija arī citi studenti no Latgales: J. Zimelis, J. Romanovskis, A. Oļševskis.

Kad Aglonā nodibināja Garīgo semināru, P. Koroševskis tur iestājās jau III kursā. 1922. gadā bīskaps A. Springovičs P. Koroševski un J. Samušu iesvētīja par priesteriem. Iesvētības notika Izvaltas baznīcā, klātesot semināra inspektoram A. Novickim. Primīciju jaunais priesteris celebrēja dzimtajā Sarkaņu baznīcā 1922. gada 31. decembrī. Sprediķoja Rēzeknes dekāns J. Velkme. Svinībās piedalījās priesteri S. Žulpo, D. Jaudzems, K. Kangars, E. Beķeris u. c.

Pirmā darba vieta bija pie dekāna V. Franckeviča Dagdā – tikai trīs mēnešus. Pēc prāvesta A. Tomkuna nāves Barkavā P. Koroševskis bija šīs draudzes prāvests līdz 1923. gada 29. jūnijam, pēc tam īsu laiku Bikavas un Strūžānu draudzes prāvests. No 1923. līdz 1928. gadam P. Koroševskis izpildīja vikāra pienākumus Krāslavā, bet, sākot ar 1928. gada 12. jūliju, bija prāvests Aulejā. Te viņš nodzīvoja 28 gadus – līdz pat 1956. gadam. Kā pats mēdza teikt: »Tos bērņus, kurus kādreiz kristīju, vajadzēja laulāt un vēl viņiem kristīt bērņus.«

1956. gadā metropolīts A. Springovičs viņu iecēla par Izvaltas draudzes prāvestu. Izvaltas baznīca Otrā pasaules kara laikā bija pilnīgi izdegusi. Pie tās atjaunošanas jau strādāja iepriekšējie prāvesti J. Ostrovskis un J. Pudžs. Tomēr īstais Izvaltas baznīcas atjaunotājs ir prāvests P. Koroševskis. Viņš dievnamam uzlika cinkota skārda jumtu, ielika flīžu grīdu, uzbūvēja altārus, iegādājās liturģiskos traukus un drēbes, svētgleznas, solus utt. Tad apšūva baznīcā paneli ar dēļiem un gaumīgi izkrāsoja baznīcu. Nodegušās plebānijas vietā no silikātķieģeļiem uzcēla jaunu.

1973. gada pavasarī prāvests P. Koroševskis nosvinēja 50 gadu priesterības jubileju. Svinīgajā dievkalpojumā asistēja dekāns J. Samušs. Sprediķoja Grīvas dekāns A. Madelāns. Dievkalpojumā piedalījās Sarkanu draudzes prāvests J. Cibulis, Rozentovas prāvests A. Misjuns, Pieniņu prāvests J. Kiseļevskis, Aizkalnes prāvests J. Svilāns, Indricas prāvests S. Zdanovskis un Indras prāvests V. Barzda.

1980. gadā, smagās gadu nastas saliekts, P. Koroševskis aizgāja pensijā, prāvesta pienākumus nododams P. Švirkstam. Priesteris 1982. gada 15. jūnijā tika izvadīts pēdējā gaitā uz Izvaltas kapiem.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 135.- 135. lpp.